

§ 11. Landbrugsministeren kan forbyde, at et bekæmpelsesmiddel sælges som sådant, når han skønner, at det har så ringe virkning, at denne betegnelse er vildledende.

Afsnit III.

Foranstaltninger til imødegåelse af fare for forgiftning.

§ 12. Til imødegåelse af faren for, at bekæmpelsesmidler forvolder skade på mennesker og husdyr, kan landbrugsministeren fastsætte bestemmelser om bekæmpelsesmidlers indhold, emballering, mærkning, indførsel, transport, forsendelse, forhandling, opbevaring og anvendelse m. v.

Stk. 2. Ministeren kan forbyde salg som bekæmpelsesmidler af stoffer eller blandinger heraf, der efter hans skøn frembyder særlig risiko for mennesker eller husdyr. Endvidere kan ministeren forbyde salg som bekæmpelsesmidler af præparater, der tillige har andet formål.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde, at et præparat sælges som egnet til ved tilsætning til bekæmpelsesmidler at forøge disses virkning, når han skønner, at anvendelse af bekæmpelsesmidler efter tilsætning af det pågældende præparat vil være forbundet med større forgiftningsrisiko, end det fremgår af midlernes etiketter.

§ 13. Intet bekæmpelsesmiddel må sælges eller anvendes erhvervsmæssigt, forinden landbrugsministeriets giftnævn — efter at der er tilvejebragt den efter nævnets skøn fornødne klarhed over midlets sammensætning og giftighed for mennesker og husdyr — for det pågældende middel har fastsat sådanne forskrifter af den i § 12, stk. 1, omhandlede art, som nævnet anser for nødvendige.

Stk. 2. Bekendtgørelsen af de i stk. 1 nævnte forskrifter kan ske ved gengivelse af disse på midlernes emballage efter giftnævnets nærmere bestemmelse.

Stk. 3. De af nævnet truffne afgørelser kan indankes for landbrugsministeren.

Afsnit IV.

Kontrol med bekæmpelsesmidler.

§ 14. Enhver, der tilvirker eller indfører stoffer eller blandinger heraf til salg som bekæmpelsesmidler, skal skriftligt til kontrollen, jfr. § 15, stk. 1, anmelde dette til-

lige med de i § 10, stk. 1, a-f, angivne oplysninger, ligesom han efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte forskrifter skal føre en af kontrollen autoriseret og for denne tilgængelig bog over virksomhedens omsætning af bekæmpelsesmidler. Ministeren kan kræve oplysning om andre forhold af betydning for kontrollen.

Stk. 2. Den, der tilvirker eller indfører bekæmpelsesmidler, skal opgive ministeren brugelige kontrolmetoder, dersom rigtigheden af de på emballagen angivne procenter af virksomme stoffer, fyldstoffer, vand eller andre opløsningsmidler ikke kan kontrolleres ved almindeligt anerkendte analysemetoder. Ministeren bestemmer, hvilken af flere brugelige analysemetoder der skal anvendes.

Stk. 3. Enhver ændring i de i § 10, stk. 1, a-f, omhandlede oplysninger skal anmeldes til kontrollen.

§ 15. En eller flere af landbrugsministeren dertil antagne institutioner fører efter nærmere af ministeren givne forskrifter kontrol med, at bekæmpelsesmidler har det angivne indhold af stoffer. Vedkommende institution fører i øvrigt efter nærmere af ministeren givne forskrifter kontrol med, at fabrikanter, importører og forhandlere af bekæmpelsesmidler overholder de i denne lov indeholdte og i medfør af loven fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte institutioner har mod behørig legitimation adgang til virksomheder, der indfører, tilvirker, forhandler, opbevarer eller forbruger bekæmpelsesmidler, og er berettiget til at udtage prøver af færdigblandede midler til nærmere undersøgelse. For de således udtagne prøver kan der ikke afkræves betaling, men vedkommende institution skal efter begæring udfærdige kvittering for modtagelsen. Ved indsendelse af denne kvittering til importøren eller fabrikanten er denne forpligtet til vederlagsfrit og franko snarest muligt at tilsende indsenderen en ny pakning med samme indhold som den udtagne prøve eller at kreditere ham for fakturaprisen.

Afsnit V.

Anerkendelse af bekæmpelsesmidler.

§ 16. Enhver, der tilvirker eller indfører bekæmpelsesmidler, kan ansøge landbrugs-